

[Ole Espersen]

les af os alle sammen for at være dem, der har ansvaret for grundlovsfortolkninger, nemlig Lovkontoret, at alting er i orden? Og hvad gør man, når man får det at vide i en række andre sager? Jeg kunne nævne adskillige, hvor man også får en orientering, der ikke er korrekt, men hvor der ikke er et flertal i Folketinget, der ønsker at følge sagen op. Hvad gør man så? Ja, så er der faktisk ikke noget at gøre. Folketinget kan jo ikke gå til domstolene, man kan ikke sige, at der er tale om kontraktbrud, fordi man skal betale for et pas; det er klart, det kan man ikke. Så der er ikke andet at gøre end at konstatere, at regeringen altså fastholder, at den handler fuldstændig grundlovsmedholdeligt, selv om der forelå en klar afvigelse fra det, regeringen havde gjort tidligere. Man har faktisk herved dokumenteret det store behov, som Folketinget har for et forfatningsråd el.lign., for Folketinget har ingen muligheder.

Og jeg synes egentlig, når vi nu står i den situation, vi står i i dag, at det er lovlig ligefremt af Det Konservative Folkepartis ordfører at kritisere andre medlemmer af Folketinget, der gang på gang prøver at få afsløret grundlovsstridigheder, gang på gang får en garanti fra regeringen om, at alt er i orden, at man så kommer og siger, at man kunne jo bare være gået videre. Jeg ved ikke rigtig, hvad hr. Helge Adam Møller mener man skulle gøre, om man skulle gå til domstolene som folketingsmedlem, eller hvad man skulle. Det kunne man gøre i Balticasagen, livsforsikringsagen, for dér kunne man sige, der var tale om et kontraktbrud. Men det kan man jo ikke sige her.

Jeg vil gerne spørge helt konkret: Hvordan forsvarer hr. Helge Adam Møller det spring, der var i forståelsen af begrebet afgift fra regeringens holdning i 1980 til den regeringsholdning, der finder udtryk i svaret til Finansudvalget i 1986, et skift, et spring, som Folketinget på ingen måde var blevet gjort opmærksom på?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Helge Adam Møller oplyser her fra talarstolen, at Folketinget var orienteret. Jeg vil nok sige, at tværtimod blev der tilbageholdt oplysninger, og der blev bragt en vildfarelse til veje. Men uanset det så står der på side 64 ne-

derst og side 65 øverst i Rigsrevisionens foreløbige redegørelse, og jeg citerer:

»Det bemærkes, at selv om nogle af gebyrerne er fastsat i selve loven, er der ikke grund til at antage, at provenuet ikke skal modsvare udgifterne på området.«

Kan det citat forstås på anden måde, end at gebyret ikke må være større end de faktiske udgifter, og det uanset om Folketinget er blevet informeret eller ej?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hvad skal man gøre, siger hr. Ole Espersen. Ja, det er jo kedeligt, man ikke selv ved det. Må jeg spørge: Hvad gjorde hr. Ole Espersen? For nu har den socialdemokratiske ordfører selv fremhævet, at det var en klar og tydelig udtalelse, der kom fra Lovkontoret i 1986. Hvis hr. Ole Espersen var uenig i den – og det forstår jeg nærmest nu at han var – må jeg så spørge: Hvad gjorde hr. Ole Espersen? Kan det virkelig være rigtigt, at man som tidligere justitsminister og som juridisk professor bare accepterer noget, som man tilsyneladende ifølge det, hr. Ole Espersen nu i dag siger, helt klart fandt var urimeligt og forkert?

Må jeg så spørge hr. Ole Espersen direkte: Den 1. juli 1981, da hr. Ole Espersen var justitsminister, forhøjede man gebyret for pas med 20 pct. Året efter, den 11. juni, elleve måneder efter, forhøjede man det med 14 pct. Gebyrerne var efter disse to forhøjelser klart mere end den rene fremstillingspris for passene. Overprisen var måske ikke lige så stor, som den er i dag, hvis man kun ser på, hvad fremstillingsprisen er, men ifølge hr. Ole Espersens fortolkning i dag var det altså dengang et klart brud på grundloven. Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det er klart, at de gebyrforhøjelser, som hr. Helge Adam Møller nævner til sidst her, ikke har noget at gøre alene med fremstillingsprisen. Det har noget at gøre præcis med det, som jeg citerede for et øjeblik siden fra et brev fra tidligere justitsminister, hr. Henning Rasmussen, nemlig fremstilling, administration, kontrol osv.